GRATIS BIJLAGE

HET LAATSTE NIEUWS

weekend

weekend 21 en 22 augustus 2010

Bert en Kiki met hun zonen Ignacio en Guillermo. Foto's EVG

FAMILIE POFFÉ - NARDIZ UIT KESSEL-LO

2C LEVEN WIJ...

Elke zaterdag zet een Vlaams gezin zijn huis voor u open. Hoe leven zij? Waarin vinden ze hun geluk? Hoe combineren ze werk en privéleven? Waar en wat kopen ze? Wat verwachten ze van mekaar en van de kinderen? Een wekelijkse passage door het leven van gewone mensen, doorspekt met hun eigen tips.

ZIJ IS SPAANSE, HIJ IS BELG

«Deze foto werd genomen tijdens een van onze expedities, toen we de Mongoolse berg Munkh Saridag beklommen.»

Bert (41) en Kiki (38) zijn een internationaal koppel: hij is Belg en zij Spaanse. Intussen zijn ze al 20 jaar samen en hebben ze twee kinderen, Guillermo (10) en Ignacio (5). Ze hebben een gezinsleven zoals vele anderen, alleen combineren zij het met expedities in Chili, Mongolië, Canada...

SARINA WIJNEN

VERSLAAFD AAN NATUUR & AVONTUUR

Eigen bedrijfje: teambuildings organiseren

blz.50

ZO LEVEN WIJ... blz.49

WONEN

«Verhuis naar buitenland in het achterhoofd»

«We wonen al 13 jaar in dit huis, dat we lieten bouwen.»

«We maken het graag gezellig, maar luxe en design zijn niet zo aan ons besteed.»

BERT: «We wonen inmiddels dertien jaar in dit huis, dat we laten bouwen hebben. Het is niet groot, maar ook niet klein. Voor ons is het ideaal gelegen: in Kessel-Lo, op tien minuten fietsen van het centrum van Leuven, maar toch rustig. Er is groen en we wonen in een doodlopende straat, zodat de jongens fijn kunnen spelen. We kunnen hier joggen, fietsen, dingen die wij vaak met het gezin doen. En mijn ouders, die ons veel helpen, wonen ook vlakbij.»

KIKI: «Je zou denken dat wij, met onze hang naar de natuur, liever ergens diep in de bossen zouden wonen, hé? We hebben inderdaad vroeger wel gezocht naar zoiets. Lange tijd, zelfs. Maar dat bleek telkens onbetaalbaar. En als je iets vindt wat je financieel aankunt, is het zo oud dat je weer handenvol geld aan renovaties moet uitgeven.»

BERT: «In het buitenland in de natuur wonen is iets dat altijd in ons achterhoofd zit. Maar voorlopig blijven we hier. We zitten hier goed. Al kan ik het soms wel benauwend vinden, vooral die afsluitingen tussen de tuinen. Ik krijg dan een beetje het gevoel dat ik een hond in een hok ben. Dus hierbij een warme oproep aan de buren om hier samen iets anders op te verzinnen.» *(lacht)*

KIKI: «Met luxueuze inrichting zijn we niet zo bezig. We maken het graag gezellig, maar het allernieuwste design in huis halen is het laatste van onze zorgen. Ik bewonder mensen die jaren renoveren en een pareltje van hun huis maken, maar wij hebben andere prioriteiten: onze expedities, samen joggen, zwemmen, fietsen met het gezin, uitstapjes naar de Hoge Venen...»

Af en toe heimwee naar de Spaanse zon

«Vakantieliefde die wél bleef duren»

Op winterexpeditie in het Algonquin Park in Ontario. Foto's Kos

PASSIES

«250 km lopen door de Chileense woestijn»

«Op expeditie is het leven zo simpel: je zoekt eten, een slaapplaats en maakt vrienden.»

«Vorig jaar hebben we met z'n tweeën een hondensleetocht gedaan in Mongolië.»

BERT: «Avontuurlijke expedities zijn onze grote passie. Soms doen we ze met het gezin en soms ga ik alleen. Het laatste project, een ultramarathon van 250 km door de Chileense Atacama-woestijn, heb ik alleen gedaan. Maar het jaar daarvoor hebben Kiki en ik samen een hondensleetocht en bergbeklimming gedaan in Mongolië.»

KIKI: «Grappig, ik ben Madrileense, een geboren en getogen stadsmus dus, en ik had er nooit aan gedacht zulke outdoor-dingen te doen. Maar Bert doet het al van kinds af en toen ik met hem de eerste keer naar de bergen ging, vond ik het meteen fantastisch. En ik geniet nu enorm van onze expedities, van het leven in en met de natuur.»

BERT: «Het gaat eigenlijk om twee dingen. Het fysieke: leren omgaan met de natuurelementen, maar ook het antropologische: hoe de mensen daar leven. We zijn gepassioneerd door natuurvolkeren. Heel interessant om van hen te leren hoe je vuur maakt, voedsel zoekt, welke planten een medicinale werking hebben...»

«We proberen dan zoveel mogelijk te leven zoals zij leven. In Canada bij de First Nations *(Indianen, red.)* hebben we bijvoorbeeld geen hoogtechnologische sneeuwschoenen gebruikt, maar hun houten sneeuwschoenen met een frame van dierlijke ingewanden.»

«Waarom we het zo graag doen, de expedities? Als ik pakweg in Canada aankom, voel ik heel sterk: ik kom thuis. Ik kom tot rust in de natuur. Het leven wordt dan heel simpel: je zoekt naar eten, een slaapplaats, en krijgt vriendschap van mensen. Het is ook een enorme confrontatie met jezelf om in de natuur te leven. Je moet met alles je plan trekken. En als dat lukt, geeft dat heel veel voldoening.»

KIKI: «Zoveel we kunnen proberen we wat we geleerd hebben mee te nemen naar hier. Ik volg bijvoorbeeld een cursus medicinale planten. Heel interessant. Ik maak ook mijn eigen shampoo, conditioner, cosmetica. En onlangs hebben we in de tuin struiken voor goji-bessen geplant, die bessen zitten bomvol vitamines en antioxidanten en worden veel in de Chinese geneeskunde gebruikt.» ❶

BERT: «Wat voor ons ook heel belangrijk is, is onze ervaringen en wat we geleerd hebben, door te geven. We willen dat niet voor onszelf houden, maar delen en er ook anderen bij betrekken. Via lezingen en docu's, maar ook door sociale projecten aan onze expedities te linken. Mijn tocht door de Atacame-woestijn hebben we gelinkt aan een project met het Zeepreventorium voor kinderen met onder meer obesitas en longproblemen. De patiëntjes hebben tijdens mijn zes maanden voorbereiding op de ultramarathon ook 250 km bijeen gewandeld en gelopen. Dat een ultramarathonloper hen begeleidde, was voor hen heel motiverend. En ik van mijn kant vond het dan weer ongelooflijk om mee te maken hoe een mucopatiënte met zuurstofflessen die 250 km bij elkaar gelopen heeft.»

«Vaak halen we ook via de sponsors of via een documentaire geld op voor goede doelen, zoals voor SOS Kinderdorpen of om een Indianendorp in Canada te steunen.»

Tijdens de ultrarace Atacama Crossing 2010 in Chili.

Vissen in het meer in het Verendruye-park in Québec.

BIJ VOORKEUR KLEREN UIT HENNEP

ONZE TIPS

❶ **Boekhandel Johannes,** Alfons Smetsplein 10, 016/22 95 01, www.johannes.be
Kiki: «Je vindt hier leuke en originele kinderboeken, maar ook heel interessante lectuur voor volwassenen over alternatieve voedingswijzen, planten, homeopathie...»

❷ **Kariboe,** Naamsesteenweg 111, 3001 Leuven, 016/23 07 72, www.kariboe.be
Bert: «Vind ik de beste outdoorwinkel van de streek. Ik kom er vaak voor materiaal. Ze weten waar ze over spreken, geven goeie raad en als ze iets niet hebben, bestellen ze het, al moet het van Nieuw-Zeeland komen.»

❸ **Hempmade,** Diestsestraat 145, 3000 Leuven, 016/30 99 98, www.hempmade.be
Kiki: «Kleren van hennep kunnen soms aan de prijzige kant zijn, maar als het even kan, koop ik ze. Omdat ze veel minder belastend voor het milieu zijn, wat ik belangrijk vind. We kopen hier kleren voor thuis en op het werk, maar ook voor expedities.»

Berts ouders springen geregeld bij SPELEN MET INDIANEN IN CANADA

BUDGET

«Biologisch eten hoeft niet duur te zijn»

KIKI: «Wij krijgen een gemiddeld loon en leven vrij bescheiden. Het meeste geld geven wij uit aan onze vakanties en expedities. ❷ Ik scheid bewust de twee, omdat het om een heel andere ervaring gaat. Zo gaan we binnenkort naar Spanje: eerst een tijdje aan zee en in de bergen, en erna gaan we naar een raw food community. Zal ook bijzonder zijn. De raw food-beweging houdt meer in dan alleen rauwe groenten. Het schijnt een creatieve, lekkere én gezonde voeding te zijn, met veel respect voor de natuur, want niets wordt bewerkt. Die vakantie kost 2.000 euro voor het hele gezin.»
BERT: «De expedities betalen we meestal niet helemaal zelf, we zoeken partners en sponsors. Zij komen dan met hun naam mee in de pers. In ons eentje zouden we zoiets niet kunnen betalen. Voor mijn deelname aan de expeditie in de Atacama-woestijn in Chili hebben we 3.100 dollar inschrijvingsgeld betaald.»
KIKI: «Verder geven wij vooral geld uit aan eten. Wij vinden gezond eten héél belangrijk en geven daar misschien meer geld aan uit dan andere gezinnen. We gaan bijvoorbeeld vaak naar biowinkels, ❸❹❺ en die zijn iets duurder. Al moet je dat relativeren. Onderzoeken hebben aangetoond dat wie biologisch eet, minder geneigd is om een magnetronmaaltijd te kopen. En wij drinken zelden cola of yoghurtdranken en eten bijna nooit chips of cornflakes. Bovendien nemen wij meestal seizoensgroenten en –fruit: goedkoper, lekkerder én ecologischer. Dus misschien is de eindbalans dan wel hetzelfde als bij andere gezinnen?»

«Onze goji-bessen. Die worden ook gebruikt in de Chinese geneeskunde.»

OPVOEDING

«Thuis Spaans, op school Nederlands»

BERT: «Met onze zoons spreken we thuis Spaans en op school leren ze Nederlands. Ik vind het belangrijk om beide talen strikt af te bakenen. Kiki en ik willen dat ze zowel perfect Spaans als Nederlands kunnen en niet in één zin van de ene taal naar de andere overschakelen, maar eigenlijk geen enkele taal perfect beheersen. De oudste volgt nu ook een cursus Spaans, om ook goed te kunnen schrijven in het Spaans en de cultuur wat meer mee te hebben.»
KIKI: «We willen hen ecologische waarden meegeven. Niets op de grond gooien, respect voor de natuur, contact met die natuur ook. Niet alleen met een gameboy of een computer spelen, maar ook buiten ravotten, in bomen klimmen... In Canada speelde Guillermo mee met de Indiaantjes. Zij hebben geen computers, maar zwemmen, gaan bootje varen en vissen. Heel mooi om te zien hoe hij, terwijl hij niet eens de taal sprak, meteen met hen meedeed.»

RELATIE

«Gependeld tussen Brussel en Madrid»

BERT: «Kiki en ik hebben elkaar leren kennen op een strandvakantie in Spanje. En in tegenstelling tot veel vakantieliefdes is het bij ons blijven duren. Er was toen nochtans geen internet, geen mail, geen sms... Wij hadden alleen de postduif. *(lacht)* En een vliegticket van Brussel naar Madrid kostte 15.000 frank *(375 euro, red.)*. Zo hebben we een jaar of vijf heen en weer gependeld.»
KIKI: «k ben dan in België komen wonen. Een moeilijke beslissing? Nee, niet echt. In Spanje was het crisis, het was moeilijk een job te vinden. Het buitenland trok me. In het begin was het natuurlijk niet altijd makkelijk, vooral omdat ik nog amper Nederlands kende. Maar ik ben meteen een cursus gaan volgen.»
BERT: «Kiki heeft zich enorm snel aangepast, maar is toch helemaal zichzelf gebleven. Dat bewonder ik aan haar.»
KIKI: «Ik heb eigenlijk zelden heimwee naar Spanje gehad. Wat ik hier zo leuk vind, is dat het zo open en internationaal is. Ik heb hier het gevoel in Europa te zijn. Spanje is meer een gesloten wereld, alles blijft heel Spaans. Ik werk hier als bediende in een internationaal bedrijf, mijn collega's komen van overal. Geweldig vind ik dat.»
BERT: «Je mist wel af en toe het klimaat hé?»
KIKI: «Ja, dat wel. Vooral als het hier juli of augustus is en je de verwarming moet aanzetten of een trui aantrekken *(lacht)*. Maar Bert en ik en de kinderen gaan zo'n twee keer per jaar naar Spanje, om familie en vrienden te bezoeken. En zij komen ook regelmatig naar hier.»

«Ik volg een cursus medicinale planten en maak zelf mijn shampoo en cosmetica.»

«We proberen Ignacio en Guillermo ecologische waarden mee te geven: niets op de grond gooien, bijvoorbeeld.»

«De kinderen vinden buiten ravotten veel leuker dan computerspelletjes spelen.»

WERK

«Job verloren na de verkiezingen»

BERT: «Op dit moment ben ik werkzoekend. Ik heb zes jaar gewerkt als perswoordvoerder van volksvertegenwoordiger Katia della Faille, die voor Open VLD werkte rond ecologie en gezonde voeding. En leuke job, die thema's zijn passies van me. Katia heeft gezonde voeding op het politieke menu weten te zetten en heeft veel werk verricht rond ecologisch transport. Maar je wéét dat er na de verkiezingen een einde aan kan komen.»
KIKI: «Ik werk als bediende voor een chemisch bedrijf. Ik zit op de communicatie-afdeling en hou me vooral met de Spaanse klanten bezig. Daarvoor werkte ik op de luchthaven. Altijd internationale jobs. Ja, dat trekt mij.»
BERT: «Ik heb ook in de luchtvaart gewerkt. Voor de politiek was ik chef de cabine bij Sabena. Na het faillissement heb ik nog twee jaar gewerkt bij de Sabenatewerkstellingscel. Een job die me veel voldoening gaf: ik mocht mijn ex-collega's begeleiden bij sollicitaties, bij het zoeken naar nieuwe pistes, hen psychologisch ondersteunen... Ik zou het liefst opnieuw iets doen met ecologie. Je kunt vele kanten uit. Ik denk dat milieuvriendelijke wagens én luchtvaart de toekomst zijn. Ik hoop ook professioneel iets te doen met onze expedities. Zoals Dixie Dansercoer lezingen en documentaires maken, en er zo van leven. We hebben al een bedrijfje, Inuksuk, waarmee we teambuildings organiseren. Dat uitbouwen, is ook een optie. Of plaatselijk iets doen, bijvoorbeeld een project om de Indianen hun trots terug te geven. Ach, we zien wel.»

❹ **Biotoop**, Zwartezusterstraat 16, 3000 Leuven, 016/20 69 50
Kiki: «De enige natuurwinkel waar je in bulk kunt kopen. Niet alleen groenten en fruit, maar ook rijst, thee, peulvruchten, granen...»

❺ **Moedertje Natuur**, De Becker Remyplein 35, 3010 Leuven, 016/25 09 59, www.moedertjenatuur.be
Kiki: «In deze biowinkel kom ik het vaakst, omdat hij het dichtst bij ons huis is. Vroeger was het een klein zaakje, maar de laatste jaren zijn ze enorm uitgebreid. Je hebt er heel veel keuze en de eigenaars zijn fijne mensen.»

❻ **The Meating Room**, Oude Markt 12, 3000 Leuven, 016/20 00 43, www.meatingroom.be
Bert: «We zijn veel bezig met voeding en ecologie en ik matig dan ook bewust mijn vleesverbruik. Maar af en toe heb ik echt zin in een speciaal stukje vlees, en dat vind ik hier.»

❼ **Villa Ernesto**, Mechelsestraat 51-53, 3000 Leuven, 016/58 49 58, www.villaernesto.be
Bert: «Een Latijns-Amerikaanse cocktailbar waar we geregeld komen. We kennen de eigenaar, een Chileen, goed.»

Meer info over de expedities van Bert en Kiki: www.inuksuk.be